

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Bispinde Fabritius

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bispinde Fabritius", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1834_531-txt-shoot-idm113.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Bispinde Fabritius.

- 1 **S**tille, stille! dæmpet klinge
Sangen ved den Trættes Seng;
Taaren her kun Trøsten bringe,
Alt som Dugg til slagne Eng!
Hvad er her at sørge over?
Hun er ikke død, hun sover!
- 2 Stille, stille! ingen Klage
Ved den Frommes Hvile-Sted!
Talte ere hendes Dage
Kun hvor Nætter regnes med;
Hist, hvor Aar kan aldrig tælles,
Hun har Liv med Gud tilfælles!
- 3 Stille, stille! snart oplukkes
Øiet dobbelt klart og mildt,
Hvor ei grædes, hvor ei sukkes,
Hvor ei Kjærlighed er spildt,
322Hvor i Venskabs gyldne Sale
Sød og sand er Alles Tale.
- 4 Stille, stille! see hun smiler!
"Hun har stridt den gode Strid"!
Kun det Tunge sig udhviler
Til en bedre Sommer-Tid,
Frihed har det Lette vundet,
Fugle-Vei til Himlen fundet!
- 5 Stille, stille! naar vi lytte
Deropad, hvor Solen gaaer,
Det gienlyder i vor Hytte,
Som naar yndigst Lærken slaaer:
Gienlyd af hvad hisset toner,
Hvor kun Kiærligheden throner!
- 6 Stille, stille! naar vi stræbe
For det Bedste uden Svig,
Smilet dør ei paa vor Læbe,
Men vor Søvn blier hendes liig;
323Vaagnende vi trindt os finde
Venner, som hun var Veninde!
- 7 Stille, stille! Gamle, Unge!
Godt i Stilhed gjorde hun,
Elsked ei med Mund og Tunge,
Men i Løn af Hiertens Grund,
Først hos Ham, som lader regne
Røbes det i Lysets Egne!

N. F. S. Grundtvig.